

Список літератури

1. Ежов С.В. Архитектура общественно-торговых комплексов (Формирование информационно-распределительных пространств). – К.1988.
2. Костенко А.Я. Средства информации в архитектуре. — К.: Будівельник 1984. – С. 6-20.
3. Маклюэн М. Понимание Медиа: Внешние расширения человека / Пер. с англ. В. Николаева; Закл. ст. М. Вавилова. - М.; Жуковский: «КАНОН-пресс-Ц.», «Кучково поле», 2003. – С. 9-11.
4. Яковлев И.П. Ключи к общению. Основы теории коммуникаций. — СПб.: «Авалон», «Азбука-классика», 2006. — С. 5-9.
5. M. Hank Hauesler. MEDIA FACADES — HISTORY, TECHNOLOGY AND CONTENT (Ханк Хойслер. Медиа-фасады и медиа-архитектурные конструкции \. Avedition.2007. 250 p.

Анотація

В статті сформульовані типи відображень інформаційних комунікацій в архітектурні, визначено тенденції їх розвитку.

Ключові слова: інформаційна комунікація, фази інформаційного обміну, медіа-архітектура.

Abstract

In article defined reflection types of information communications in architecture. Has been set trends of their development.

Keywords: information communication, information exchange phase, media-architecture.

УДК 72.01

І. В. Костюк,

спеціаліст кафедри архітектури будівель і споруд

Національного університету водного господарства і природокористування,

м.Рівне

РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧА АРХІТЕКТУРА: АНАЛІЗ ТА КОНЦЕПЦІЇ

Анотація: у даній статті піднята актуальна проблема сьогодення в архітектурному середовищі, зроблений аналіз ресурсозберігаючої архітектури та приведені початкові концепції по даному питанню.

Ключові слова: ресурсозберігаюча архітектура, енергозбереження, регіональний розвиток, ресурсний потенціал території.

Поставлена проблема надзвичайно актуальна для вивчення. На сьогодні будівельна індустрія використовує приблизно 60% всіх добутих ресурсів. Міста та поселення знаходяться в гострій залежності від енергії, води та тепла. З цього ми бачимо, що архітектура активно залежить від використання ресурсів. Методи проектування на разі ґрунтовані на ресурсноємких технологіях і не вирішують екологічні питання, які виникають навколо.

На сьогодні, методи проектування ресурсозберігаючого архітектурного середовища не сформовані. Така архітектура не може розглядатися, як набір технічних рішень з ціллю збереження відсотку енергії. Для цього потрібний аналіз не лише з точки зору архітектури, а й в інших сферах, щоб побудувати комплексну схему простору.

Ресурсозберігаючий простір в області архітектурної діяльності потрібно розуміти як зміну моделі споживання. На сьогодні перед архітекторами постало завдання проектувати універсальний ресурсозберігаючий простір. Без вирішення якого подальший розвиток в сфері архітектури під загрозою, адже її творять гуманітарні принципи.

На сучасному етапі еволюції простору встановлено формування нової ресурсозберігаючої форми споживання. Її архітектурним вираженням є комплексний ресурсозберігаючий простір у вигляді мережі спеціалізованих регіональних одиниць.

За теоретичною моделлю ресурсозберігаючого архітектурного простору, можна виділити три системні рівні: об'єктний рівень - ресурсозберігаюча тканина простору, містобудівна рівень - ресурсозберігаючий каркас простору, регіональний рівень - ресурсний територіальний елемент.

Підходами до вивчення ресурсозберігаючої архітектури є наступні категорії: ресурси, як система виробничих відносин (економіко - географічний аспект), теоретичні та практичні архітектурні концепції (методичний аспект), історична система простір - споживання (історико - культурологічний аспект), комплексні соціально - просторові моделі ресурсозберігаючого простору (просторово - соціальний аспект), які потрібно надалі досліджувати.

Генеалогія ресурсозберігаючої архітектури включає 3 періоди: період формальних чи "ідеальних" рішень; період формування екологічного імперативу; період появи комплексних методів ресурсозбереження та оптимізації простору. На поточному етапі в архітектурі складається комплексний просторовий підхід у вирішенні екологічних та ресурсних завдань.

До комплексного ресурсозберігаючого простору можна перейти за принципом активізації ключових просторів ресурсноємкого середовища. Ресурсозберігаючий осередок - тканина ресурсозберігаючої системи

споживання, де кожен елемент - локальна і незалежна ресурсна система з різними програмами ресурсозбереження. Основа такої моделі – споживання первинних ресурсів по мінімуму на всіх стадіях життя архітектурного об'єкту.

Системний міський модуль можна розглядати як «каркас ресурсозберігання», який відіграє локальну функцію. Ресурсозберігаючий каркас це - містобудівна система об'єктів різного функціонального значення; забезпечують циркуляцію ресурсів, процеси переробки, ресурсозберігаючого споживання, очищення, утилізації; в комплексі забезпечують ресурсний баланс навколишнього екосистеми.

Архітектурне середовище «вростає» в екосистему, збільшуючи потенціал ресурсів та різноманіття ареалу проживання людини. Ідеальна архітектурна ресурсозберігаюча система заснована на концепції тотальної біо- технологічної коеволюції штучного середовища проживання, природного середовища і людини. Біомісто – це відкрита автономна самодостатня система, ландшафт і архітектура, якої визначається потребою екологічної системи та ресурсної можливістю.

До проектування ресурсозберігаючого архітектурного простору можна запропонувати концептуальний методичний підхід, який складається з чотирьох проектних стадій: перед проектна, стадія концепції, проектна стадія, пост-проектна стадія. При такому погляді на проектування, створюються нові функціональні зв'язки, тектонічні і естетичні характеристики.

В даний час, можливе формування ресурсозберігаючого архітектурного простору будь-якої об'єктної системи - осередок (системна одиниця); місто (система організації), регіон (містобудівна система); Концепція проектування ресурсозберігаючого архітектурного простору полягає у використанні ресурсозберігаючого потенціалу.

В практиці європейських та американських архітекторів домінує системний підхід до ресурсозбереження. В першу чергу використовуються передові технології та матеріали нового покоління, а також вторинні ресурси. Архітектори азії використовують в своїй практиці традиційні матеріали а також їх модифікації. Для них характерний просторовий підхід до ресурсозбереження.

Південно-американська практика концентрує увагу на соціальних аспектах і приміняє відходи з підручних матеріалів.

Після аналізу, можна виокремити шість принципів енергетичної стратегії: використання геотермальної енергії та сонячної енергії, енергії океану, примінення біогазу, використання енергії вітру та використання вторинної біомаси. До методів організації транспортної інфраструктури відносяться 5 принципів- електромобілі, сітка громадського електротранспорту,

супершвидкіелектропотяги, сітка велосипедних доріжок та ресурсозберігаюча транспортна інженерна інфраструктура-мости, дороги та автостоянки.

Виконаний аналіз та запропонована концепція методичного підходу до проектування ресурсозберігаючого середовища в архітектурному середовищі. Отриману в роботі методичної основи можна використовувати при створенні нових методик навчання в системі архітектурного навчання, з ціллю розвитку і формування нових інноваційних підходів до проектування об'ємно-просторового простору перебування. Введено передпроектну стадію аналізу ресурсозберігаючого потенціалу простору, і стадії розробки проектної концепції, в яку закладена ресурсозберігаюча програма об'єкту.

Література

1. Куликов Д. А. Коеволюція споживання і принципів організації простору / Д.А.Куликов // Известия Казанського державного архітектурно - будівельного університету. -2010 . - № 1 . - С. 23-29 .
2. Куликов Д. А. Ресурсосберегающая архітектура: концепція і модель організації простору на регіональному рівні. Методичний аспект / Д.А. Куликов // ИзвестияКазанського державного архітектурно - будівельного університету. - 2010 . - № 2. - С. 82-87.
3. Куликов Д. А. Принципи організації ресурсозберігаючого архітектурного простору / Д.А. Куликов // Известия Казанського державного архітектурно –будівельного університету. - 2011. - № 1. - С. 43-48.

Аннотация

В данной статье поднята актуальная проблема современности в архитектурной среде, проведен анализ ресурсосберегающей архитектуры и приведены начальные концепции по данному вопросу.

Ключевые слова: ресурсосберегающая архитектура, энергосбережения, региональное развитие, ресурсный потенциал территории.

Abstract

In this article key issues in the architectural environment are raised, an analysis of the resource preserving architecture is done and initial concepts for this question are presented.

Keywords: resource preserving architecture, regional development, resource potential of the territory.